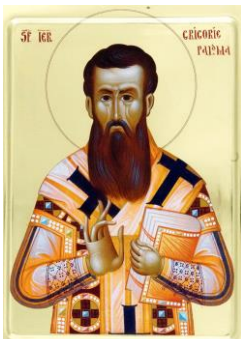

Duminica a doua din Postul Mare

Sfânta Biserică se roagă nu numai pentru cei prezenți la slujbă, ci și pentru cei suferinzi, pentru cei robiți, pentru călători, înțemnițați, pentru toți care au nevoie de ajutor, pentru sănătatea și mântuirea tuturor oamenilor și pentru pacea a toată lumea. Există o legătură între păcat și boală, însă nu toate bolile sunt urmare a păcatului. Sunt și boli despre care Sfântul Ioan Gură de Aur spune că sunt îngăduite de Dumnezeu pentru a evidenția răbdarea, credința și smerenia oamenilor, cum a fost cazul dreptului Iov. Sfânta Evanghelie ne cheamă să ne îngrijim întâi de iertarea păcatelor și de vindecarea sufletului de păcate, căci ele reprezintă rănile sufletului. Pe lângă mărturisirea păcatelor prin spovedanie, trebuie să săvârșim și fapte de milostenie, să-i ajutăm pe cei bolnavi și să ne rugăm pentru toți oamenii. Sfânta Biserică a păstrat prin slujbe, prin cărțile de cult, prin Sfânta Liturghie, prin predică și prin cântarea în comun, unitatea de credință și de simțire, unitatea limbii, a culturii religioase vechi și a întregii Tradiții milenare. Putem considera toate acestea, minuni și roade ale credinței și rugăciunii celor mulți. În cadrul Sfintei Liturghii, Biserica face rugăciuni și scoate părticele (miride) pentru cei adormiți, iar prin puterea jertfei lui Hristos izbăvește din iad sufletele celor adormiți. Numai Dumnezeu știe câte suflete sunt izbăvite prin rugăciunea liturgică și prin parastase ca rod al harului preoției și al rugăciunii comune. Biserica a pus în practică, încă de la început, Evanghelia iubirii milostive a lui Hristos pentru bolnavi și suferinzi. Duminica a doua din postul Mare este închinată Sfântului Grigorie. El a trăit între anii 1296-1359 și s-a nevoit ca monah la Muntele Athos, în părțile în care se află acum Schitul românesc Prodromul, iar mai apoi a ajuns Arhiepiscop al Tesalonicului. Sfântul Grigorie s-a născut la Constantinopol în anul 1296. A slujit 12 ani și jumătate ca arhiepiscop și a trecut la Domnul la sărbătoarea Sfântului Ioan Gură de Aur, 13 noiembrie 1359. Teologia Sfântului Grigorie Palama este bazată pe Sfânta Scriptură, pe scrierile și experiența Sfinților Bisericii și este apărută de noul curent isihast din secolul al XIV-lea. El este pomenit în chip deosebit ca „fiu al dumnezeieștii și neînseratei lumini”, adică teolog al luminii dumnezeiești neapuse, necreate și veșnice. Mai este numit „trâmbiță a teologiei”, „stâlpul Bisericii cel nemișcat”, „sfeșnicul luminii”, „vestitorul dumnezeieștii lumini” și „apărătorul adevăratei evlavii”. Prin pomenirea lui, ne îndreptăm spre primirea luminii Învierii lui Hristos, pentru că acum este timp pentru luminarea sufletului prin post, prin rugăciune, prin spovedanie și împărtășire, prin tot ce ne luminează sufletul și mintea, hrănind viața noastră cu lumina harului Preasfintei Treimi, ca pregătire pentru Sfintele Paști.

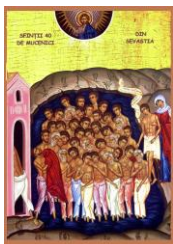
Sfântul Preot Mucenic Liviu Galaction de la Cluj – 8 martie

Părintele Liviu Galaction Munteanu, născut la 16 mai 1898 într-o familie de învățători din localitatea Cristian, județul Brașov, a fost o figură importantă a teologiei românești interbelice și postbelice. După studiile de teologie la Liceul „Andrei Șaguna” din Brașov și la Institutul Teologic-Pedagogic din Sibiu, și-a continuat formarea academică la Universitatea din Cernăuți, unde a obținut doctoratul în teologie. Cariera sa a debutat în 1927, când Episcopul Nicolae Ivan l-a hirotonit preot și l-a numit profesor la Academia Teologică din Cluj, unde a devenit ulterior rector. După instaurarea regimului horthyst și ocuparea Ardealului de Nord, Părintele Munteanu a rămas în Cluj alături de episcopul Nicolae Colan, formând un nucleu de rezistență românească și ortodoxă, fapt ce i-a conferit un rol central în menținerea spiritualității românești în Transilvania. După instaurarea regimului comunist în 1948, autoritățile au intensificat presiunile asupra instituțiilor religioase, dar Părintele Munteanu a fost menținut la conducerea Institutului Teologic din Cluj până la desființarea acestuia în 1952. Cunoscut pentru eforturile de a pregăti teologii pentru dificultățile impuse de regimul comunist, acesta a devenit o țintă a Securității, fiind monitorizat constant și, în 1952, arestat. A fost forțat să renunțe la activitatea academică și trimis ca preot într-o parohie din Bistrița, unde s-a dedicat catehizării copiilor, o activitate considerată subversivă de către autorități. În 1958, Episcopul Teofil Herineanu l-a numit vicar administrativ în Eparhia Clujului, încurajându-l să contribuie la un program de catehizare pentru copii și adulți, inițiativă care a atras din nou atenția autorităților comuniste. În 1959, Părintele Munteanu a fost arestat și condamnat la opt ani de închisoare sub acuzația de „uneltire contra ordinii sociale.” Pe 8 martie 1961, batjocorit și chinuit. Om a lui Dumnezeu, preot de vocație și profesor eminent, L-a mărturisit pe Domnul Hristos cu viața Lui. În el, cuvintele Mântuitorului s-au împlinit întocmai: „*Oricine va mărturisi pentru Mine înaintea oamenilor, mărturisi-voi și Eu pentru El înaintea Tatălui Meu, care este în ceruri. Iar de cel ce se va lepăda de Mine înaintea oamenilor, și Eu Mă voi lepăda de el înaintea Tatălui Meu, Care este în ceruri*” (Matei 10, 32-33). Viața și activitatea Părintelui Liviu Galaction Munteanu ilustrează rezistența spirituală a Bisericii Ortodoxe Române împotriva persecuției comuniste, fiind un exemplu de devotament pentru credință, cultură și identitate națională în vremuri de mari încercări. Proclamarea locală a canonizării Sfântului Liviu Galaction de la Cluj a avut loc în data de 25 martie 2025, la Catedrala Mitropolitană din Cluj-Napoca. Amin.

Sfinții 40 de Mucenici

În timpul împărației lui Liciniu (308 - 324), când creștinii erau adesea pedepsiți pentru credința lor, în cetatea Sevastia era pe atunci un general de oaste pe nume Agricola, mare dușman al celor care credeau în Hristos. Hotărându-se ca toți ostașii sunt datori să aducă jertfe zeilor, Agricola a aflat cu manie că patruzeci dintre soldații săi sunt creștini și nu vor să asculte această poruncă. Chemându-i la el, Agricola le spuse: „Ori jertfiți zeilor, ori veți înceta de a mai fi osteniți și veți fi chinuți!” Și îi arunca pe toți în temnița. Stand ei acolo și cântând psalmi întreaga noapte, iată că li se arată chiar Domnul nostru Iisus Hristos, care îi îmbărbăta să rabde până la capăt toate chinurile ce vor veni peste ei. După șapte zile, cei patruzeci de soldați au fost scoși din temnița și aduși la judecată. Văzând că nu

accepta să se închine zeilor, ei au poruncit ca mucenicii să fie loviți cu pietre. Insa, din voia Domnului, pietrele își greșeau ținta și se întorceau asupra celor care le aruncau. Când însuși Agricola, mândru, a luat o piatră și a aruncat-o asupra unuia dintre sfinți, piatră s-a întors și l-a lovit în față. A doua zi, voievodul a poruncit ca toți cei patruzeci de sfinți să fie aruncați într-un lac adânc ce se afla în apropiere. Apa acestui lac era foarte rece, căci afara era un ger cumplit. Venind noaptea, unul dintre ei, nemaiputând răbda, a ieșit din lac, dar a murit pe loc. Ostașii de pe margine, care îi păzeau, adormiseră, numai străjerul temniței nu dormea. El a fost atât de impresionat de cele petrecute și de credința celor patruzeci de mucenici încât a intrat în apa rece, strigând: „Si eu sunt un creștin!”. Numele său era Aglaie. A doua zi, de dimineață, generalul a mers pe malul iezerei și s-a mirat că oamenii din apă erau încă în viață. Mândru, a poruncit ca sfinții să fie scoși de acolo și să fie omorâți prin chinuri cumplite. Iar ei, dându-și sufletele în mâinile Domnului, se bucurau că s-au mântuit și nu s-au lepădat de Iisus Hristos. Pentru a nu mai române nimic din trupurile mucenicilor, Agricola a poruncit ca ele să fie arse, iar oasele să fie aruncate într-un râu din apropiere. Dar nimic din toate acestea nu s-a pierdut, căci după trei zile, episcopul Petru, din acea cetate, a mers noaptea pe malul râului împreună cu alți creștini și au adunat de acolo toate oasele sfinților, căci erau luminoase, astfel încât puteau fi văzute și în întuneric. Ele s-au păstrat până în ziua de astăzi, particulele din moaștele celor patruzeci de mucenici găsindu-se în multe locuri ale lumii și chiar și în țara noastră, în câteva biserici, unde credincioșii merg și se închină cu evlavie. Amin.

† Postul duhovnicesc este înfrânarea de la tot ce ne vătămă, de la tot ce strică sufletul nostru, adică de la patimi, ce stau la temelie tuturor păcatelor noastre. Sfinții deosebeau opt patimi de căpetenie: lăcomia pântecelui, curvia, iubirea de arginți, mânia, întristarea, deznădejdea, slava deșartă și trufia.

† Perioada de post este potrivită pentru analiză personală și vindecare. Să încercăm să fim prieteni buni cu cei de lângă noi! Să punem, în loc de frică, responsabilitate și curaj, în loc de ură, speranță și iubire, în loc de tristețe, liniște și nădejde în Dumnezeu și în oameni. Postul și rugăciunea ne vor da aripi pentru a ne ridica din păcat și din boală. **Slavă Ție, Doamne!**

PROGRAM LITURGIC

ZIUA	ORA	SLUJBE / ACTIVITĂȚI
Luni 9 martie	14:00	Spovedanie
	15:30	Sfânta Liturghie a Darurilor
Miercuri 11 martie	17:00	Paraclisul Sf. icoane Portărița
Vineri 13 martie	14:00	Spovedanie
	17:00	Taina Sfântului Maslu
Sâmbătă 14 martie	07:00	Sfânta Liturghie și pomenire
	14:00	Spovedanie
	17:00	Vecernia Duminicii a 3-a din Post
Duminică 15 martie	07:00	Utenia Duminicii a 3-a din Post
		Se scoate Sf. Cruce la închinare
		Sf. Liturghie a Sf. Vasile cel Mare
	11:30	Program de bibliotecă

ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI DESPRE CREDINȚA ORTODOXĂ

Întrebare: Ce este Sfânta Taină a Maslului?

Răspuns: Este taina în care, prin rugăciunile preoților și ungerea bolnavului cu untdelemn sfințit, se împărtășește harul lui Dumnezeu spre tămăduirea celui bolnav.

Întrebare: Ce înseamnă aici boală?

Răspuns: Îmbolnăvirea sufletului sau a trupului.

Întrebare: Cum lucrează Dumnezeu în această Sfântă Taină?

Răspuns: Harul tămăduiește trupul de slăbiciuni și curăță sufletul de păcate.

Întrebare: De când se săvârșește această taină în Biserică?

Răspuns: Din vremea lui Hristos. După porunca lui Hristos, apostolii au mers să propovăduiască Evanghelia și „ungeau cu untdelemn pe mulți bolnavi și-i vindeau” (Marcu 6, 13).

Întrebare: Cum s-a transmis săvârșirea acestei Sfinte Taine la episcopi și preoți?

Răspuns: Prin porunca apostolilor. „Este cineva bolnav între voi? Să cheme preoții Bisericii și să se roage pentru el, ungându-l cu untdelemn, în numele Domnului. Și rugăciunea credinței va mântui pe cel bolnav și Domnul îl va ridica, și de va fi făcut păcate se vor ierta lui” (Iacov 5, 14-15).

Întrebare: Cine poate săvârși slujba Sfântului Maslu?

Răspuns: După predania veche a Bisericii, pentru slujba Sfântului Maslu trebuie șapte preoți, închipuind cele șapte daruri ale Duhului (Isaia 11, 2-3). Numărul acesta simbolic amintește și unele fapte din Sfânta Scriptură a Vechiului Testament, din care se vede mila și îndurarea lui Dumnezeu. Astfel de șapte ori s-a plecat proorocul Elisei peste un copil mort pe care l-a înviat (4 Regi 4, 34-35). De asemenea, șapte au fost preoții care au sunat din trâmbițe și de șapte ori a fost înconjurată cetatea Ierihonului, când a fost cucerită de izraeliți, la intrarea lor în pământul Făgăduinței (Iosua 6, 13-16). De șapte ori s-a rugat proorocul Ilie pe muntele Carmel, până când Dumnezeu a dat ploaie pământului ars de secetă (3 Regi 18, 42-45). La nevoie pot sluji însă Sfântul Maslu și mai puțini preoți: trei (pentru numărul Treimii) sau cel puțin doi. În tot cazul, numai un singur preot nu poate săvârși Sfântul Maslu, căci Sfântul Apostol ne spune să chemăm „preoții Bisericii...” (Iacov 5, 14), iar nu un singur preot. *(va urma)*